

Vedlegg : Forslag til notat fra Fakultetsstyret som innspill til UiTs Strategi mot 2030

Fakultetsstyret synes det er flott at det planlegges én felles strategi for hele UiT med en strategi viktig med åpen prosess og involvering på alle nivå.

En felles strategi for hele UiT vil kunne være samlende. For at det skal ha størst effekt tror jeg det blir avgjørende at UiT markedsfører og opererer som en enhet. Dette fordrer at man styrker en felles identitet. Likefullt er det et så stort universitet at det er utfordrende å etablere et «vi» som spenner over så store avstander både geografisk og disiplinært. Spesielt vil det være krevende når stort sett de gangene man «tvinges» til å interagere med andre fakultet/institutt er i søknadsprosesser om sentrale midler. Her tror jeg insentiver for å danne samarbeid og møteplasser på tvers av fakulteter /institutt er avgjørende for å skape kunnskap og kompetanse som vil løse utfordringene vi står ovenfor de neste årene. Disse insentivene må få støtte fra øverste hold, men dannes og bygges nedenfra og opp.

Det kan være utfordrende å lage en strategi for 8 år, i en tid hvor utviklingen går veldig fort. Det er derfor viktig at det legges opp til jevnlig revidering av strategien, eller så vil strategien fort bli utdatert.

Viktig at strategien tar for seg det store bildet

Sentrale momenter i UiTs nye strategi bør være oppfølging av FNs bærekraftsmål på alle virksomhetsområder, behov for endringer på utdanningsfeltet knyttet til *Livslang læring*, klima-utfordringer, befolkningsutvikling, erfaringer fra pandemien og hvordan vi håndterer, og er robuste i forhold til kriser og uventede hendelser, mat, helse og forsøpling er noen viktige momenter som må være med. Utdanning må tilpasses slik at våre kandidater skjønner hva bærekraftig utvikling er.

Undervisningen må være fundert på grunnleggende teori, men også fokusert på kritisk tenkning og anvendbare analytiske ferdigheter. Spesielt det å kjapt kunne utøve et globalt samarbeide for å løse en prekær situasjon (slik som det ble gjort med COVID-19) vil være svært aktuell kunnskap.

UiT må være adaptiv i den tiden vi er i nå. Vi har muligheter og kriser som kommer. Vi må lære av pandemien, og hvor forskning har spilt en mye større rolle. Modell for forskning i sanntid er viktig. Dette krever interfakultært samarbeid, og ferdigheter på hurtige endringer/omstillinger

Grunnforskningen må stå sentralt i strategien, da overraskende ting kan skje som kan være med på å løse fremtidens utfordringer. Algeprosjektet på Finnfjord er et godt eksempel i så måte.

UiTs Arktiske profil og status i forhold satsing på hav bør også være sentralt i strategien. Det er viktig å være tydelig på hvilke kunnskapsområder skal styrkes, og hvor skal vi «stikke oss ut». UiT kan ikke være best på alle områder. Viktig at UiT tar mål av seg på å være best på Arktisk, best i Norge og kanskje verden

UiTs strategi bør støtte opp under satsingen - Tromsø som karbonnøytral by i 2030.

Noen viktige områder hvor bidrag fra BFE er sentralt?

- Grønn omstilling, her har BFE en sentral rolle med bred kompetanse på sentrale områder.
- UiTs satsing på desentralisert utdanning, her kan BFE bidra som endringsagent
- Havet vil være mye viktigere for framtidens næring, BFE kan bidra på mange områder som for eksempel ny mat fra havet, marin forsøpling og klimautfordringer.
- Styrket satsing på bærekraftig havbruk

Innspill fra Vebjørn J. Melum:

En felles strategi for hele UiT vil kunne være samlende. For at det skal ha størst effekt tror jeg det blir avgjørende at UiT markedsfører og opererer som en enhet. Dette fordrer at man styrker en felles identitet. Likefult er det et så stort universitet at det er utfordrende å etablere et «vi» som spenner over så store avstander både geografisk og disiplinært. Spesielt vil det være krevende når stort sett de gangene man «tvinges» til å interagere med andre fakultet/institutt er i søknadsprosesser om sentrale midler. Her tror jeg insentiver for å danne samarbeid og møteplasser på tvers av fakulteter/institutt er avgjørende for å skape kunnskap og kompetanse som vil løse utfordringene vi står ovenfor de neste årene. Disse insentivene må få støtte fra øverste hold, men dannes og bygges nedenfra og opp.

Videre slik prognosene ser ut vil hver enkelt ansatt måtte øke sin produktivitet for å innfri både økte krav til publisering og kvalitet og antall produserte studiepoeng/kandidater. Hvis dette er tilfelle, må universitetet få på plass en effektiv infrastruktur/tjenester som muliggjør en slik effektivitet. Per i dag er min oppfattelse at de ansatte kun får flere og flere krav, men ingen hjelp til å effektivisere og løse disse kravene. Dette oppfattes for mange urimelig og skaper en «oss mot dem» holdning mellom forskningsmiljø lokalt og universitetet sentralt. En slik holdning er en produktivitets demper, og bør bedres for å skape et mer produktivt og godt arbeidsmiljø. Et ledd i en slik endring kan være å mer tydelig prioritere hva som er viktigst å gjennomføre. Døgnet har som kjent bare 24 timer, og mange forskere bruker sin fritid på å forske, for det er da de finner ro og tid til å gjøre det de egentlig har jobben for. Jeg tror UiT spesielt og academia generelt er helt nødt til å til rette opp i dette for å ha sjans til å kapre de beste kandidatene. Mange jobber på eget engasjement og dugnad, men det tror jeg ikke varer over tid.

Arbeidsmiljø er en viktig faktor for trivsel, friskhet og produktivitet. Det finnes mange ulike tiltak som blir brukt for å bedre arbeidsmiljøet. Sosiale arrangementer er blant dem. For å skape en mest helhetlig gjennomføring ved UiT ser jeg det essensielt at alle har lik prioritet til å gjennomføre denne typer arrangementer. Hvis det er midler kun for administrasjon, men ikke for en forskningsgruppe for eks. vil det oppfattes som urettferdig. Det vil bidra til å øke avstanden mellom to enheter som er avhengig av tett samarbeid for best mulig produksjon og mest mulig smidig flyt av tjenester. Dette er særs uheldig, og kan lett unngås. På lik linje mener jeg det bør være en bevisst pengebruk i ledelses sammenheng.

Hvordan verden endrer seg de neste 8 årene er vanskelig å si med sikkerhet. Men det som er sikkert, er at det vil være store omveltninger på kort tid. For å stå rustet til å løse fremtidige samfunnsutfordringer er det avgjørende med kunnskap, kompetanse og undervisning som både er grunnleggende og anvendbar. Undervisningen må være fundert på grunnleggende teori, men også fokusere på å lære kritisk tenkning og anvendbare analytiske ferdigheter. Spesielt det å kjapt kunne utøve et globalt samarbeide for å løse en prekær situasjon (slik som det ble gjort med COVID-19) vil være svært aktuelt i nærfremtid. Interaksjon og samarbeid mellom samfunn og UiT når det gjelder modellering og forskning i sann tid vil her være områder vært å posisjonere seg i.